

การใช้สารเคมีเพื่อยืดอายุปักแจกันของลิลาวดีตัดดอกพันธุ์ขาวพวง
Chemical treatments to extending the vase life of cut *Plumeria obtuse* flowers

สุพรรณณี มีสัจย์¹ จันทน์ฉายา จีนา¹ และ อุษาวดี ชนสูตร^{1,2}
Supanee Meesut¹, Janchai Jeena¹ and Usawadee Chanasut^{1,2}

Abstract

Plumeria obtusa flowers harvested at floral bud stage (S1) and unscrewed bud stage (S2) were able to open after held in distilled water. *Plumeria* flowers harvested at these stages had longer vase life than those of the flowers harvested at opened flower stage (S3). The vase life of S1, S2 and S3 were 4, 3 and 2 days, respectively. However, S1 and S2 failed to fully open and had less diameter than those of S3 flowers. Although pulsing treatments with 2, 4 or 10% sucrose solutions for 3, 6 or 10 hours increased S1 flower opening but the treatments with 10% sucrose reduced their vase life. Pulsing S3 flowers with 2 mM silver thiosulfate (STS) solution for 30 minutes, 1 or 2 hours increased their vase life. It was found that 30 minutes and 1 hour STS pulsed S3 flowers could last 1 and 2 days longer compared to those of untreated S3. As a result the S3 could last as long as the S1 flowers with better visual appearance.

Keywords: sucrose pulsing, STS pulsing, harvesting stages

บทคัดย่อ

ดอกลิลาวดีพันธุ์ขาวพวงเก็บเกี่ยวในระยะ ดอกตูม (S1) ระยะดอกคลายเกลียว (S2) สามารถบานต่อได้เมื่อนำมาปักในน้ำกลั่น และมีอายุการปักแจกันนานกว่าดอกที่เก็บเกี่ยวในระยะดอกบาน (S3) ซึ่งดอก S1, S2 และ S3 มีอายุการปักแจกันนาน 4 วัน, 3 วัน และ 2 วัน ตามลำดับ แต่ดอกลิลาวดี S1 และ S2 ไม่สามารถบานได้เต็มที่และมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกเล็กกว่าดอก S3 เมื่อนำดอก S1 มา pulsing ด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้น 2, 4 หรือ 10% เป็นเวลานาน 3, 6 หรือ 10 ชั่วโมง พบว่า สามารถเพิ่มการบานของดอกในระยะ S1 ได้ แต่หากพัลซิงด้วยสารละลายซูโครส 10% จะทำให้อายุการปักแจกันของดอกลิลาวดีลดลง การนำดอกลิลาวดี S3 มา pulsing ด้วยสารละลายซิลเวอร์ไธโอซัลเฟต (silver thiosulfate - STS) ความเข้มข้น 2mM นาน 30 นาที 1 หรือ 2 ชั่วโมง พบว่า สามารถยืดอายุการปักแจกันของดอก S3 ได้ โดยการ pulsing ด้วย STS นาน 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมง สามารถยืดอายุการปักแจกันของดอกลิลาวดีได้นานขึ้นกว่าการปักในน้ำกลั่น 1 และ 2 วัน ตามลำดับ ซึ่งทำให้ดอก S3 มีอายุปักแจกันนานขึ้นเท่ากับดอก S1 ลักษณะของดอกที่ปรากฏมีคุณภาพดีกว่า

คำสำคัญ: การพัลซิงด้วยน้ำตาลซูโครส, การพัลซิงด้วย STS, ระยะการเก็บเกี่ยว

คำนำ

ลิลาวดี เป็นไม้ประดับที่นิยมปลูกประดับกันมาก เนื่องจากมีทรงต้นและใบที่สวยงาม ดอกมีหลากสี สีสัน มีกลิ่นหอม นิยมนำไปจัดภูมิทัศน์และจัดสวนทั้งสวนในบ้าน บริเวณตึก อาคาร รีสอร์ท สถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่ต่าง ๆ ความต้องการดอกลิลาวดีเริ่มมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของธุรกิจสปา ซึ่งนิยมนำดอกลิลาวดีมาใช้ลอยน้ำและตกแต่ง แต่ดอกที่นำมาใช้มักเป็นดอกที่ร่วงจากต้นและมีอายุการใช้งานสั้น ดังนั้นเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับดอกลิลาวดีและให้สอดคล้องกับความต้องการใช้ดอกลิลาวดีมากขึ้น จึงควรศึกษาระยะเวลาการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมตลอดจนพัฒนาวิธีการเก็บรักษาเพื่อยืดอายุการใช้งาน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ดอกลิลาวดีได้อีกทางหนึ่ง

ลิลาวดีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นลิลาวดีพันธุ์ขาวพวง เนื่องจากเป็นพันธุ์ที่เป็นที่นิยมปลูกประดับและมีการออกดอกตลอดทั้งปี เป็นพันธุ์ที่นิยมใช้ในธุรกิจสปา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากรรมวิธีการยืดอายุการใช้งานของดอกลิลาวดีที่เก็บเกี่ยวในระยะตูมด้วยการพัลซิง (pulsing) ด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครส หรือยืดอายุการปักแจกันดอกในระยะบานเต็มที่โดย

¹ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

¹ Department of Biology, Faculty of Science, Chiang Mai University, Meung, Chiang Mai. 50200

² สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่/ ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กทม. 10400

² Postharvest Technology Institute, Chiang Mai University/ Postharvest Technology Innovation Center, Commission on Higher Education, Bangkok 10400

การพัลซึ่งด้วยสารละลาย STS โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการบานของดอกตูมและยืดอายุปักแจกันของดอกบาน ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเก็บรักษาดอกกล้วยไม้เพื่อการค้าต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

เก็บดอกกล้วยไม้ที่มีความยาวมากกว่า 6 เซนติเมตร มา 3 ระยะคือ ระยะดอกตูม (S1) ระยะดอกคล้ายเกลียว (S2) ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกน้อยกว่า 2 เซนติเมตร และระยะดอกบาน (S3) ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกมากกว่า 8 เซนติเมตร นำมาปักในน้ำกลั่น แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ในห้องควบคุมอุณหภูมิ (25 ± 1 C°) ศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงระหว่างการปักแจกัน เช่น การบาน การเปลี่ยนแปลงสี ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก ลักษณะการเสื่อมสภาพและ อายุการปักแจกัน จนกระทั่งดอกเสื่อมสภาพ

การพัลซึ่งด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครส: นำดอกกล้วยไม้ S1 มาพัลซึ่งด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้นแตกต่างกัน 3 ระดับคือ 2, 4 และ 10% นาน 3 6 หรือ 10 ชั่วโมง แล้วย้ายดอกกล้วยไม้ไปปักในน้ำกลั่น สังเกตการเปลี่ยนแปลงของดอก ลักษณะการบาน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก และอายุการปักแจกัน

การพัลซึ่งด้วยสารละลาย STS – เตรียมสารละลาย STS ความเข้มข้น 2mM นำดอกกล้วยไม้ S3 มาพัลซึ่งใช้ระยะเวลาแตกต่างกัน 3 ช่วงคือ 30 นาที 1 หรือ 2 ชั่วโมง แล้วย้ายดอกกล้วยไม้ไปปักในน้ำกลั่น แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ในห้องควบคุมอุณหภูมิ อุณหภูมิ (25 ± 1 C°) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของดอก ลักษณะการบาน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก การเสื่อมสภาพของดอก และอายุการปักแจกัน

ผลและบทวิจารณ์

ดอกกล้วยไม้พันธุ์ขาวพวงที่เก็บระยะ S1 S2 และ S3 เมื่อนำมาปักในน้ำกลั่นพบว่า สามารถบานต่อไปได้ ดอก S1 มีอายุการปักแจกันนานที่สุด คือ 4 วัน (Table 1) ดอก S1 จะเริ่มบานในวันที่ 2 หลังปักแจกันได้ 2 วัน แต่ดอกไม่สามารถบานได้เต็มที่และมีขนาดเล็กกว่าดอก S3 โดย ดอกกล้วยไม้ S1 มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกสูงสุด 4 เซนติเมตรก่อนที่ดอกจะเสื่อมสภาพและหมดอายุการปักแจกัน เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอก S3 ที่มีขนาด 8 เซนติเมตร (Fig 1) แสดงว่า ดอก S1 แม้ดอกจะเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว แต่ปริมาณอาหารสะสมในดอกอาจยังไม่เพียงพอ หรือดอกไม่สามารถดูดน้ำได้มากพอต่อการขยายขนาดของกลีบดอกและทำให้ดอกมีขนาดปกติได้ ดอก S2 มีอายุปักแจกันนาน 3 วัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับดอก S1 แล้ว พบว่า ดอก S2 เมื่อบานเต็มที่ ดอกมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 6 เซนติเมตร ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าดอก S1 (Fig1a) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับดอก S3 แล้ว ดอกบานเต็มที่ของ S2 ยังมีขนาดเล็กกว่า นอกจากนั้น ดอก S2 เป็นดอกที่มีช่วงระยะเวลานั้น เมื่อเข้าสู่ระยะคล้ายเกลียว จะใช้เวลาเพียง 1 วัน ดอกจะเริ่มบาน ทำให้ยากต่อการกำหนดระยะเวลาการเก็บเกี่ยว ดอก S3 สามารถบานได้นานสูงสุดเพียง 2 วัน ก่อนจะเริ่มแสดงอาการเสื่อมสภาพให้เห็นคือ ขอบกลีบดอกม้วนและเป็นสีน้ำตาล จากนั้นสีน้ำตาลจะเริ่มกระจายเข้าไปตอนกลางของกลีบดอก โคนกลีบดอกม้วน หรือเน่า

Table 1 Vase life of plumeria flowers harvested at three different stages and pulsed with either sucrose or 2mM STS solution and transferred to distilled water.

Stage	Vase life (day)												
	Distilled H ₂ O	Sucrose solution									2mM STS		
		2%	2%	2%	4%	4%	4%	10%	10%	10%	30min	1h	2h
	3h	6h	10h	3h	6h	10h	3h	6h	10h				
S1	4.0	4.0	4.0	2.0	4.0	3.0	2.0	1.0	1.0	1.0	-	-	-
S2	3.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
S3	2.0										2.0	4.0	4.0

ดอกกล้วยไม้ S1 และ S2 สามารถบานได้หลังจากการเก็บเกี่ยว แต่ดอกไม่สามารถบานได้เต็มที่ อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ ซึ่งส่วนใหญ่ไม้ดอกที่ตัดออกจากต้นแม่จะไม่ได้รับอาหารเพียงพอ การเก็บเกี่ยวดอกไม้ในระยะตูมมีข้อดีคือ ลดการสูญเสีย และประหยัดเนื้อที่ในการขนส่ง (นิธิยา และ ดนัย, 2537) แต่ข้อเสียของการเก็บเกี่ยวดอกไม้ในระยะดอกตูมคือ ดอกมีอาหารสะสมไม่เพียงพอ และดอกไม่สามารถบานได้ จึงต้องมีกรรมวิธีในการเพิ่มอาหารให้กับดอกไม้โดยใช้สารละลายน้ำตาลซูโครส (จริงแท้, 254) การให้น้ำตาลซูโครสสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือ ใช้เป็นสารละลายปักแจกัน และ การให้

สารละลายความเข้มข้นสูงในระยะเวลาสั้น หรือเรียกว่า พัลซิ่ง ในการทดลองนี้ได้เลือกวิธีการพัลซิ่ง เนื่องจากส่วนของดอกที่สัมผัสกับสารละลายซูโครสคือโคนกลีบดอกซึ่งเป็นเนื้อเยื่อที่บอบบางกว่าก้านดอก หากแช่โคนกลีบดอกในสารละลายซูโครสเป็นเวลา นานอาจทำให้เซลล์ตาย และเป็นอาหารให้เชื้อแบคทีเรียเจริญเติบโตได้ (ช.ณิฏฐ์ศิริ, 2545; นิธิยา และदनัย, 2537) ดังนั้นการพัลซิ่งด้วยสารละลายซูโครสความเข้มข้นสูงในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อเพิ่มอาหารให้ดอกไม้อย่างรวดเร็วน่าจะเหมาะสม สำหรับการเพิ่มการบานของดอกลิลาวดี ซึ่งจากการศึกษาพบว่า การพัลซิ่งด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้น 2% และ 4% เป็นเวลานานไม่เกิน 6 ชั่วโมง สามารถเพิ่มการบานของดอก S1 ได้ (Fig 2) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก S1 ที่พัลซิ่งด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้น 2% นาน 6 ชั่วโมง เพิ่มขึ้นเป็น 8.0 เซนติเมตร ซึ่งมากกว่าดอก S1 ที่ปักในน้ำกลั่นถึง 2 เท่า (Fig 2) รองลงมาคือ การพัลซิ่งด้วยสารละลายน้ำตาลซูโครสความเข้มข้น 4% นาน 3 ชั่วโมง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของดอก S1 เพิ่มขึ้นเป็น 7.9 เซนติเมตร แม้ขนาดของดอกลิลาวดีจะเพิ่มขึ้น แต่อายุการปักแจกันของดอก S1 ที่พัลซิ่งด้วยสารละลายน้ำตาลมีอายุปักแจกันสูงสุดเพียง 4 วันเท่านั้น (Table 1) ซึ่งอาจมีสาเหตุจากเซลล์บริเวณโคนกลีบดอกที่สัมผัสกับสารละลายเน่า โดยเฉพาะดอกที่พัลซิ่งด้วยสารละลายซูโครสความเข้มข้น 10% ที่ดอกไม้ไม่สามารถบานได้เป็นปกติ และมีอายุปักแจกันสั้นลง ดังนั้นการพัลซิ่งด้วยสารละลายซูโครส สามารถปรับปรุงคุณภาพดอก เพิ่มการบานของดอก แต่ไม่สามารถยืดอายุการปักแจกันได้นานกว่าการปักในน้ำกลั่น

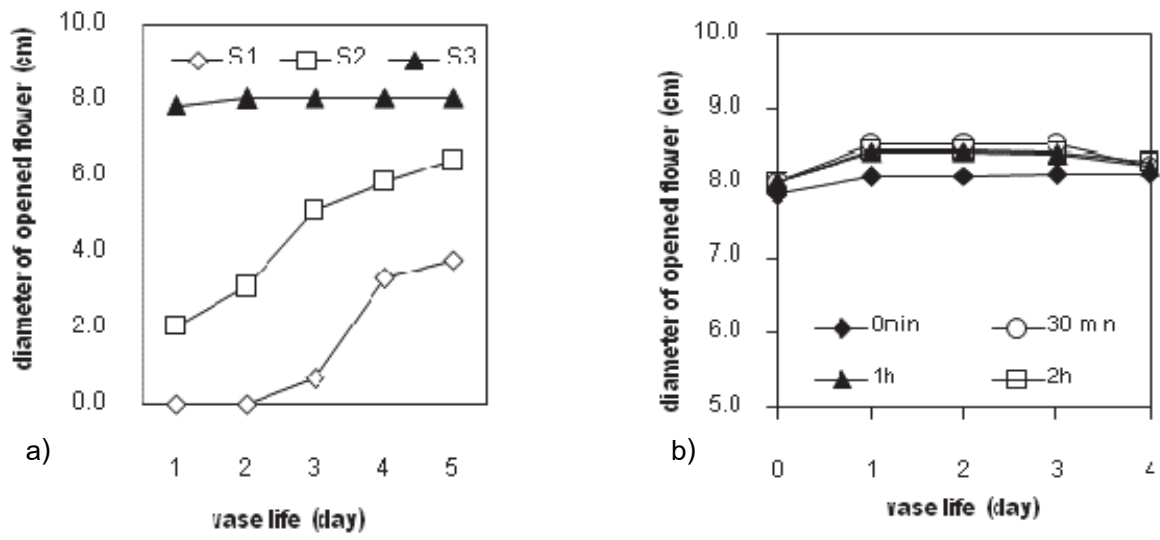


Figure 1 Diameter of (a) three different stages of plumeria flowers after harvest then placed in distilled water and (b) after pulsed S3 flowers with 2mM STS for 0 min, 30 mins, 1h and 2h.

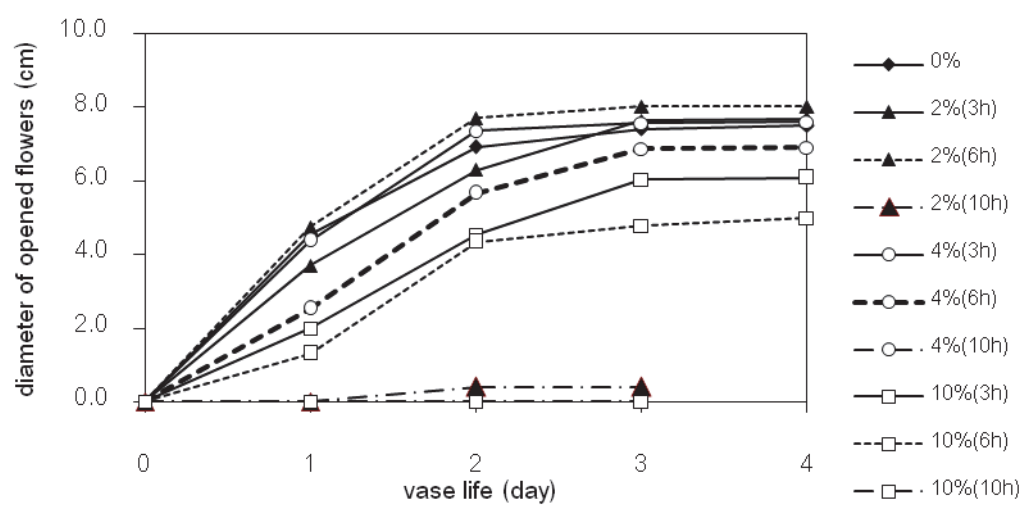


Figure 2 Diameter of S1 flowers pulsed with 2, 4 and 10% sucrose solutions for 3, 6 and 10 hours and then placed in distilled water compared to the control (0%).

ดอก S3 มีอายุการปักแจกันสั้นที่สุด เนื่องจากเป็นดอกในระยะบานเต็มที่และเริ่มเข้าสู่กระบวนการเสื่อมสภาพแล้ว แต่ดอก S3 เป็นดอกที่มีขนาดใหญ่ที่สุด เฉลี่ยแล้วมีเส้นผ่านศูนย์กลางดอกมากกว่า 8 เซนติเมตร ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับดอก S1 แม้จะพัดซึ่งด้วยน้ำตาลแล้ว แต่ดอกที่บานเต็มที่ยังมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 8 เซนติเมตร ดังนั้น หากชะลอการเสื่อมสภาพของดอก S3 ได้จะทำให้ดอกมีอายุการปักแจกันนานขึ้นและมีคุณภาพที่ดีกว่าดอก S1 กระบวนการเสื่อมสภาพของดอกไม้มักเกิดจากการตอบสนองต่อเอทิลีน หากยับยั้งการทำงานของเอทิลีนได้ จะสามารถชะลอการเสื่อมสภาพของดอกไม้ได้ วิธีการที่นิยมใช้คือการใช้สารพัดซึ่งด้วย STS ซึ่งเป็นสารยับยั้งการทำงานของเอทิลีน (ช.ณิฏฐิติศิริ, 2545; นิธิยา และ ดนัย, 2537) เมื่อนำดอก S3 ไปพัดซึ่งด้วยสารละลาย STS ความเข้มข้น 2mM พบว่า ดอก S3 มีอายุการปักแจกัน 2 วันเมื่อพัดซึ่งนาน 30 นาที และเพิ่มขึ้นเป็น 4 วัน เมื่อพัดซึ่งนาน 1 ชั่วโมง (Table 1) ไม่พบการร่วงของช่อดอกกลีบดอก ชะลอการเกิดสีน้ำตาลบนกลีบ และดอกจะบานเพิ่มขึ้น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางดอกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย (Fig 1b) แต่ถ้าหากพัดซึ่งนาน 2 ชั่วโมง อายุการปักแจกันเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่เกิดความเสียหายกับกลีบดอก และ โคนกลีบดอกที่สัมผัสกับสารละลายจะแห้งและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้ม สาเหตุอาจเนื่องจาก โคนกลีบดอกเป็นบริเวณที่สัมผัสกับสารละลายโดยตรงและโลหะเงินที่อยู่ในสารละลายอาจไปทำลายเซลล์บริเวณนั้น ทำให้เซลล์ตายและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ลักษณะดังกล่าวพบได้กับไม้ตัดดอกที่พัดซึ่งด้วยสาร STS เป็นเวลานานเกินไป (Halevy and Mayak, 1981)

สรุปผลการทดลอง

ระยะเวลาเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับดอกกล้วยไม้คือระยะ S1 และการพาดซึ่งด้วยสารละลายชูโครสความเข้มข้น 4% เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เพิ่มการบานของดอกและทำให้ดอกมีคุณภาพดีขึ้น หากเก็บเกี่ยวดอกในระยะ S3 จะต้องพาดซึ่งด้วยสารละลาย STS นาน 1 ชั่วโมงเพื่อชะลอการเสื่อมสภาพและยืดอายุการใช้งาน

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการวิจัย และสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการวิจัยและนำเสนอผลงานจนสำเร็จจุล่ง และขอขอบคุณสถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวที่เอื้อเฟื้ออุปกรณ์และเครื่องมือในการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จิ่งแท้ ศิริพานิช. 2549. ชีววิทยาหลังการเก็บเกี่ยวและการวางของพืช. โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. นครปฐม. 453 หน้า.
- ช.ณิฏฐิติศิริ สุสุวรรณ. 2545. เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวไม้ตัดดอก. ภาควิชาพืชสวน คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ. 194 หน้า.
- นิธิยา รัตนานนท์ และดนัย บุญเกียรติ. 2537. การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวดอกไม้. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่. 70 น.
- Halevy, A.H. and S. Mayak. 1981. Senescence and postharvest physiology of cut flower. Part 2. Hort. Review 3 : 59-143.